

Πίστη και απιστία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτό: e-theologia.blogspot.com

Γράφει ο π. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης

α) Ο Απόστολος Θωμάς αποτελεί για πολλούς σύμβολο «απίστου» ανθρώπου.

Ο Θωμάς όμως δεν ήταν άπιστος, αλλά ειλικρινής αναζητητής της αλήθειας.

Δεν επιθυμούσε να έχει μια αναιμική, εξωτερική και επιφανειακή πίστη. Ήθελε η πίστη στην Ανάσταση να στηρίζεται στη γνώση. Εξάλλου, μόνο η πίστη που έχει ως γερό θεμέλιο τη γνώση και την προσωπική εμπειρία μπορεί να έχει διάρκεια.

β) Αντίθετα η γνώση, όταν αυτονομείται και δεν ακολουθείται από την πράξη,

αποβαίνει επιζήμια.

Ο Όσιος Ησύχιος γράφει ότι η γνώση προηγείται της πίστεως και συμπληρώνει: «Τα γαρ της Γραφής ειρημένα, ουχ ίνα νοήσωμεν μόνον, αλλ' όπως αυτά ποιήσωμεν είρηται».

Κοντολογίς, η εντρύφηση στα βιβλικά και αγιοπατερικά κείμενα δεν μπορεί να γίνεται για λόγους θεολογικής περιέργειας ή δικαίωσης προσωπικών αντιλήψεων, αλλά για αναζήτηση δεικτών ζωής.

γ) Στη θεολογική σκέψη διακρίνονται κυρίως δύο είδη πίστεως. Η πρώτη γεννά φόβο Θεού, από τον οποίο δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για τήρηση των θείων εντολών. Η πρώτη πίστη δωρίζεται με το βάπτισμα, ενώ η δεύτερη με την άσκηση και την καλλιέργεια των αρετών.

Η πρώτη προέρχεται εξ ακοής, ενώ η δεύτερη εξελίσσεται σε βεβαιότητα και εμπιστοσύνη. Η πρώτη ενυπάρχει ως ενδιάθετο αγαθό στον καθένα, ενώ η δεύτερη είναι γέννημα της πρακτικής αρετής, της προσωπικής εμπειρίας και μετοχής στη χάρη του Θεού. [\(περισσότερα...\)](#)